

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Canțir Adrian Maxim, născut la 15 decembrie 1987, originar și domiciliat în or. Căinari, r-nul Căușeni;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 22.06.2012 până la 26.12.2012;*
- *în instanța de apel din 29.01.2013 până la 19.02.2013;*
- *în instanța de recurs din 28.05.2013 până la 03.07.2013,*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2012 Canțir Adrian a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Canțir Adrian a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Canțir Adrian în beneficiul lui Ciumaș Mihaela prejudiciul material în mărime de 1000 lei și prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

2. În fapt, prima instanță a constatat, că Canțir Adrian împreună cu Vlad Serafim și Cristea Iulia (ultimii doi fiind condamnați în proceduri separate), la data de 23 mai 2011, între orele 00:00-01:00, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor proprietarului, aflîndu-se în apropierea liceului „Milescu Spătaru” din str. Florilor, mun. Chișinău, i-au atacat pe Ciumaș Mihaela și Foros Dorin, intenționat aplicîndu-le multiple lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, i-au amenințat cu un cuțit confecționat artizanal, pe care Vlad Serafim îl ținea la gîtul lui Foros Dorin și în mod deschis au sustras de la ei bunuri, documente și bani, cauzîndu-i ultimului potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 2403 din 25 mai 2011 – leziuni corporale, fără cauzarea prejudiciului sănătății și un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 4900 lei, iar lui Ciumaș Mihaela potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 2370 din 24 mai 2011 – leziuni corporale, fără cauzarea prejudiciului sănătății și un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 3625 lei.

În drept, aceste acțiuni ale lui Canțir Adrian au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, comisă de două sau mai multe persoane, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2.1. De către organul de urmărire penală Canțir Adrian a mai fost pus sub învinuire pentru faptul, că la 22 mai 2011, venind la domiciliul lui Vlad Serafim, despre care știa cu certitudine că era minor, și cunoscând despre faptul că acesta are nevoie de bani pentru organizarea zilei de naștere în legătură cu împlinirea vârstei majoratului, 1-a ademenit la sustragerea bunurilor altei persoane, transmițându-i un cuțit artizanal pe care Vlad Serafim la pus la el în rucsac, după care s-au deplasat în mun. Chișinău, unde împreună cu Cristea Iulia i-au atac pe Foros Dorin și Ciumaș Mihaela, cu aplicarea cuțitului artizanal, și cu bunurile sustrate de la Foros Dorin în mărime de 4900 lei și de la Ciumaș Mihaela în mărime de 3625 lei, au părăsit locul comiterii infracțiunii.

Acțiunile respective au fost încadrate în baza art. 208 alin. (1) Cod penal – atragerea minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor, precum și determinarea minorilor la săvârșirea unor fapte imorale, săvârșite de o persoană care nu a atins vârsta de 18 ani.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Popa Paulean.

3.1. Procurorul în apelul declarat a solicitat casarea sentinței și condamnarea lui Canțir Adrian în baza art.188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 9 ani închisoare și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 84 Cod penal la o pedeapsă definitivă de 13 ani închisoare, motivând că la stabilirea pedepsei în baza art.188 Cod penal, instanța de fond nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, aplicând inculpatului o pedeapsă mult prea blândă. De asemenea, instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile martorului Vlad Serafim, precum că dînsul a fost inițiatorul atacului tâlhăresc, vina inculpatului fiind confirmată și prin sentința judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 07.03.2012, prin care Vlad Serafim, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2), lit. b),e),f) Cod penal, astfel fiind cert stabilit faptul că Canțir Adrian este instigatorul la realizarea acțiunilor infracționale, care a predat cuțitul minorului Vlad Serafim, iar intenția lor era predefinită de la plecarea spre Chișinău, iar argumentele lui Canțir Adrian, precum că nu știa că Vlad Serafim avea asupra sa un cuțit, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată. Instanța de fond nu s-a expus asupra schimbării declarațiilor martorului Vlad Serafim, care a avut un singur scop de a-l ajuta pe inculpatul Canțir Adrian să evite răspunderea penală.

3.2. Avocatul Popa Paulian, în apelul declarat a solicitat casarea sentinței și reîncadrarea acțiunilor inculpatului de la art.188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal, motivând că în ședința de judecată Canțir Adrian a recunoscut atacul de tâlhărie comis împreună cu Serafim Vlad și Cristea Iulia, însă despre faptul că Vlad Serafim a folosit, cuțitul nu a cunoscut. Aceste depoziții au fost confirmate în ședință de către Vlad Serafim, iar martorul Cristea Iulia a declarat că nu cunoaște nimic despre

faptul că între Canțir Adrian și Vlad Serafim ar fi fost o oarecare înțelegere despre folosirea cuțitului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului și a avocatului Popa Paulian și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

5. Hotărîrea menționată este atacată, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocînd că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanțele de judecată eronat au apreciat declarațiile martorului Vlad Serafim, care în ședință a precizat că el a fost cu inițiativa de a comite atacul de tîlhărie asupra părților vătămate, iar în cadrul urmăririi penale a menționat că Canțir Adrian a fost cu inițiativa de a comite atacul de tîlhărie;

- instigatorul la realizarea acțiunilor infracționale a fost Canțir Adrian, care a predat personal cuțitul minorului Vlad Serafim;

- instanțele de judecată eronat au apreciat circumstanțele de fapt, achitîndu-l pe Canțir Adrian în baza art.208 alin. (1) Cod penal, deoarece incontestabil se demonstrează prezența în acțiunile acestuia a faptului atragerii minorului la activitatea criminală;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încredințate de organul de urmărire penală.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrilor atacate în limitele temeiurilor invocate de recurent.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului, procurorul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dar mai concret nefiind de acord cu achitarea lui Canțir Adrian de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal.

Aceste temeiuri, însă, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate.

Ambele instanțe judecătorești au examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și au apreciat corect probele administrate, constatînd că procurorul n-a prezentat probe incontestabile de acuzare a lui Canțir Adrian de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal și astfel, corect au concluzionat, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Canțîr Adrian în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel corect a concluzionat, că învinuirea înaintată inculpatului Canțîr Adrian privind instigarea minorului Vlad Serafim la comiterea infracțiunii de tâlhărie este neîntemeiată, deoarece potrivit declarațiilor părților vătămate Foros Dorin și Ciumaș Mihaela, rezultă că cel mai activ în cadrul atacului se manifesta Vlad Serafim, iar Canțîr Adrian și Cristea Iulia doar executau indicațiile acestuia.

Acest fapt a fost confirmat și prin aceea că Vlad Serafim anterior a mai fost recunoscut vinovat de comiterea unor infracțiuni similare, mai ales că chiar dînsul a declarat că intenția de a urmări părțile vătămate și a le jefui a fost a lui.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține că instanțele de judecată corect au dat apreciere declarațiilor martorului Vlad Serafim, depuse în instanța de judecată, deoarece acestea coroborează cu declarațiile atît ale inculpatului Canțîr Adrian, cît și ale martorului Cristea Iulia, precum și cu celelalte probe administrate în cadrul procesului penal.

Astfel, instanțele de judecată corect au conchis că învinuirea adusă lui Canțîr Adrian nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Mai mult ca atît, potrivit art. 24 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în proces își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe, ori persoane, iar instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Astfel, se relevă că instanța de apel, respectînd principiul contradictorialității, a asigurat posibilitatea reală părții acuzării să prezinte anumite probe în susținerea învinuirii aduse lui Canțîr Adrian, care a fost achitat de către prima instanță pe art. 208 alin. (1) Cod penal, ceea ce acuzatorul de stat nu a făcut.

Motivele invocate de recurent au fost verificate minuțios în instanța de apel și actele cauzei dovedesc legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la respingerea acestora. Careva noi motive relevante în susținerea argumentelor invocate recurentul instanței de recurs nu a prezentat.

În acest context, Colegiul penal conchide că temeiul pentru recurs ordinar declarat de procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu

și-a găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Canțir Adrian Maxim**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iulie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie